runt pericula: ⁊ īdō neceſſe hꝫ implo
rare diuinum auxiliuꝫ: ſicut olim fi/
lijſ iſrael de egypto exeūtes: vidētes
egyptios pſequētes ſe: ad dñꝫ clama
uerūt auxiliū poſtulantes. Ergo vir
iuſtꝰ q̄ in p̄cedenti pſalmo gemebat ī
ter malorū inſidias: hic ſe contra eas
orat iuuari: dicens.

Leuaui oculos meos. ſpūales
.ſ. cogitationes et deſideriū in mōtes
.i. ad deū ⁊ ad ciues celeſtes. Ni. qui
dicunt̃ montes. infra pſalmo. cxxiiij.
Mōtes ī circuitu eiꝰ. i. āgeli vt expo
nit Augꝰ. vnde veniet auxiliū mihi.
Diuina enī adiutoria hoībꝰ p̄ſtita cō
muniter ꝑ āgelos āminiſtrātur. p̱nci
paliter tamē ſunt a deo. ꝓpt̃ qḋ ſbdit̃
Auxilium meū a domino: qui fecit ce
lum et terraꝫ. Hie. Ab ipo auxiliū
expecto. ꝑ quē pater celū terraꝫ qꝫ lo
cauit. Hic iā ꝓ fide ſua vir iſte a ſpi
ritu ſancto reſponſum accipiēs ali/
quid conſolationis aīe ſue loquitur:
dicens. Nō det in cōmotionē pedeꝫ
tuū. i. nō patiat̃ remouere ſtabilita/
tem qua in eo firmatus es. Nic. neqꝫ
ꝑmittat affectionē mentis tue de bo
no ī malū mutari. neqꝫ dormitet qui
cuſtodit te. i. ñ ceſſet te cuſtodire. ſ.
deꝰ ⁊ āgeli qbꝰ cōmittit cuſtodiā fide
lium: qui nūqꝫ dormiūt; ſꝫ ab homibꝰ
dormire dicunt̃ quādo non auxilian/
tur. Secūdū veritatē in eis non ca/
dit ſomnus: propter q̄d dicunt̃ vigi/
les Danielis. iiij. In ſnīa vigilū decre
tum ē. Ideo ſbditur. Ecce nō dormi
tabit neqꝫ dormiet. i. nō ceſſabit ab
auxilio qui cuſtodit iſrael. Hu. id
ē populū chriſtianū qui deū videt per
fideꝫ. Nā iſrael vir videns deū inter
pretatur. Dominꝰ cuſtodit te. diligē
te ſe. dñs ꝓtectio tua: ſup manū de/
xterā tuā. Ni. i. ꝓtegat te plꝰ q̄ꝫ de/
xtera manꝰ tua poſſet te ꝓtegere ⁊ cu
ſtodire. Vel oīs ꝑtās hūana q̄ ꝑ ma
nū dexterā ītelligit̃. Per diē. videlꝫ
ꝓſꝑitatis. ſol nō vret te. i. nō vrat
qꝛ hebrei nō habuerūt optatiuū mo
dū. ſed loco eius vtunt̃ futuro indica
tiui modi. Hu. neqꝫ luna. i. triſticia
vel deſꝑatio etiā non noceat tibi. ꝑ
noctē. aduerſitatis. Caſſ. Per ſolē
igit̃ ⁊ lunā ſignat totius vite tempus
q̄ clamādū ē ſꝑ ad dñm. q̄ nō ꝑmittit
ſuos in reatū duci: aut ſcandalo inter
ueniēte perire. qn̄ eis cuſtodie ſue p̄/
ſtat auxiliuꝫ. Hie. Dñs cuſtodit te
ab omī malo. i. ab omnibꝰ inſidijs ī
mici qbꝰ gr̃a dīna tollit̃: aīa ꝑdit̃: ⁊ ꝓ
miſſiōes dei euacuant̃. cuſtodiat ani
mā tuaꝫ dñs. ne ei pars dñet̃ ꝑtātis
aduerſe. Caſ. Diuerſis modis ꝓmit
titur dīna cuſtodia: que nō ſolum ab
aduerſis vindicat: ſed etiaꝫ btōs facit
⁊ ad celoꝝ regna ꝑducit. Vn̄ ad finē
pſal. veniēs cūcta ꝯcludit dicēs. Hug.
Dñs cuſtodiat introituꝫ tuū. in tē
tatiōe vt nō ꝑmittat te tētari ſup̱ id
q̄d ferre potes. ⁊ exitū tuū. a tētati
one: vt victoriaꝫ det et victorē remu
neret. ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſeculū. i.
ſꝑ. Hie. vt cū a corpe ēceſſeris: ſua cu
ſtodia ꝓtegaris: ne in illud chaos p̄ci
piteris vbi diues conſpicit̃ ardēs. ſꝫ
in ſinu Abrae cū Lazaro ſēpitna re
q̄e pfruaris: p̄ſtāte deo nr̄o ieſu chr̄o
cui honor eſt. ⁊c.

Letatus ſum i

Titulꝰ. Cāticū graduum.
Hug. Hic ē tciꝰ gradꝰ: q̄
ſatis elegant̃ tertio loco ponit̃. Nā
p̄mꝰ ē exire a malis ſeculi. Secūdꝰ eſt
dīnū auxiliū iplorare. Terciꝰ ē ꝯſidē
de ꝑuētiōe ī domū dñi q̄ aſcēdit. In
tētiōe monet nos ꝓpheta ad aſcēſuꝫ
atꝫ ꝯſideriū celeſtẽ. hirlm̄. Caſ. In p̄
ma igit̃ pte fidel' iſte gaudꝫ ſe āmoni
tū ad ſcnā hirlm̄ eē vētuꝝ dicēs
Letatus ſum in his. Hu. id eſt

pro his .que dicta ſunt mihi.ia pro/
phetis et apoſtolis loquētib⁹ in ſcri/
pturis ſuis.hoc quod ſbdif .i. domū
domī ibimus. Unde apo.ad hebre.
xij.ait Feſtinem⁹ ingredi in illā requi
eȝ.τc. Caſſ. O digna exultatio:illuc i/
re contēdere vnde nunq̄ȝ aliquis ve/
lit exire Hec ē domus que tm̄ iuſtos
recipit:āgelos continet:τ ipm̄ crea/
torem oīm ceraturarum conſpicere
meref.τ auctorēȝ domus deſiderabi
lis:dom⁹ dei viuis lapidibus fabrica
ta Hug. Duobus pedibus charita/
tis videlȝ dilectione dei τ ꝓximi.itur
ad hanc domum ꝑ viā pñie: innocen
tie:humilitatis:caſtitatis:ceterarūq̄ȝ
virtutuȝ Et ſi querat aliquis: vbi e/
ras quando illa audiſti de quibus ſic
letaris quaſi ſecurus de ꝑuentione ī
domum domi⁹ Reſpondet di. Stā
tes erāt pedes noſtri .i.affectus τ co
gitatiōes quibus aīa gradif .i. atrijs
tuis .i.in penetrabilib⁹ tuis o .hirlȝ.
Nic. Acſi dicat Affectiones nr̄e
iā ſunt in appetitu hirlm̄ ſupne. Ibi
enim ſtatur: vbi ſꝑ firma volūtate cō
ſiſtitur Aug. Cogita ergo qualis fu
turus ſis . Et quamuis in hac vita
adhuc ſis:hoc tibi pone ante oculos
quaſi ibi ſtes:quaſi inter āgelos defi
ciens gaudeas Ni. Et ne hieruſaleȝ
quam dixit terrenaȝ aduerteres ciui
tatem illam celeſtē ſignat:dicēs Ie
ruſalem que edificaf vt ciuitas. Edi
ficaf plane que quotidie vſq̄ȝ ad mū/
di conſummationem viuis lapidibus
ſpirituali operatione conſtruitur.id
eſt martyribus , confeſſoribus . et q̄
domīo ſincera mente deuoti ſunt. Et
bene dicit vt ciuitas. Nam ciuitas di
citur quaſi ciuium vnitas. Unde ve/
re illa celeſtis hieruſalē ciuitas dicif.
que vnanimes ciues continere mon
ſtratur Hu. Et ſicut ciuitas terrena
habet diuerſas manſiones:ſic de hac
celeſti ciuitate dicitur Iohānis.xiiij.
In domo patris mei māſiones mul
te ſunt .cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ manet ī idi
pm̄. Caſſ.i.ciuitatis iſtius ꝑticipa/
tio ē in domino ſaluatore: qui ē pro/
prie in idipm̄:hoc eſt in eternitate ſē
per idem manens iuxta illud Iaco.
pmo Apud quem nō eſt trāſmutatio.
nec viciſſitudinis obumbratio. Ipe
eſt bonum in idipſum.i. in eternum.
Hug. quod communiter ab omib⁹
et ſingulis ciuibus hui⁹ ciuitatis to
taliter et immutabiliter participatur
quod de nulla ciuitate corꝑali poteſt
vere dici: nec potuit expreſſi⁹ dicere
ſtabilitatē et continuitatē et commu
nitatem ciuitatis illius: vbi bonū ſin
guloꝝ vnum erit.et idipſum omniuȝ
Aug. Quod corpus nr̄m habȝ non
eſt in idipſum.q̄ non in ſe ſtat:muta/
tur per etates:per mutationes loco/
rum ac temporuȝ: per morbos ac de
fectus carnales:nec in ſe ſtant corpo
ra celeſtia: videlȝ:ſol:luna:ſtelle: hn̄t
quaſdam mutationes ſuas: et occul/
tas,certe de locis in loca mutantur.
aſcendunt ab oriente in occidentem.
et rurſum circumeunt in orientē Nō
ergo ſtant:non ſunt in idipſuȝ. Aīa
humana nec ipſa ſtat.modo vult.mo
do nō vult:mō n̄ ſcit Ergo poſt tātū
languorem:poſt tātos morbos rede/
at anima humiliata ad idipſum domi
num ſaluatorem:et ſit in illa ciuitate
celeſti Caſſ. quam Iſaias prophe
ta mirabili laude deſcribit:dicēs Uo
cabuntur ſalutare muri tui et porte
tue leticia. Nec erit tibi ſol in lumīe
diei.neq̄ȝ ortus lune lucebit tibi no/
cte.ſed erit tibi dominus lumen eter
num.et deus tuus gloria tua. Et in/
fra. Et populus tuus omnis iuſtus
erit.et in eternum hereditate poſſi/
debunt terram. Hu. Deinde quaſi
quis queſiuiſſȝ quomō ſciuit q̄ ituri

ſūt ī domo dn̄i? Rn̄det dicēs Illuc
enim .i. ad hanc ciuitatem. quam vt
celeſtē cognoſceres: ſbiūxit aſcēderūt/
iam in ſpe et tandem in re tribus.
Ni. non eius ſed tribus domi. id ē
ſancti patres veteris ꝛ noui teſtam̄ti.
videlꝫ generatio querētiū dn̄m Hu.
in quibꝰ ē teſtimoniū iſrael. videlꝫ
fidelis. operās per dilectionē: ſic vt
de ipſis poſſet dici Ecce vere iſraelita
ī quo dolus non ē Ni. ei aſcēdunt
ad confitēdū nomī domi. confeſſiōe
laudis Caſ. ꝗ in illa cītate oēs ſācti
cū āgelis dn̄i laudes celebrabūt. nec
erunt ibi ſine magno honore Quia
illic .i. in hac ciuitate ſederūt .i. ſe/
debunt Et ponitur p̄teritū ꝓ futuro.
ꝗ oīa v̄ba dei ſic firma ſunt. vt q̄uis
credant̄ futura eſſe: tn̄ ſtabilitate ſui
eē eſtimes iā facta Sedebūt ꝗ Aug.
ſedes in iudicio videlꝫ apoſtoli et
apoſtolici viri qui reliquerūt oīa ꝓpt
chr̄m qui ſunt ſedes dei. ꝗ aīa iuſti
ſedes ē ſapīe Au. Ipſi iuſti ſūt ſedes
ꝛ ſedebunt in iudicio: ſicut ſaluator ī
euāgelio dicit Sedebitis ſr. xij. ſedes
o vos ſedes iudicātes duodecim trbꝰ
iſrael Quos iudicabūt qui ſunt ī ter/
ra Illi āt qui iudicabunt̄ ī duas par/
tes diuidētur Una erit ad dexteram:
cui enumerabunt̄ eleōſyne quas fece
rūt Altera ponet̄ ad ſiniſtrā: cui enu/
merabunt̄ crudelitas et ſterilitas mi
ſericordie Caſſ. Sꝫ cū dn̄s dicet vtrā
q̄ ſnīam: videlꝫ illis qui a dextris e/
rūt Uenite benedicti p̄ris mei ꝑcipi
te regnuꝫ Et illis qui erūt a ſiniſtris
Ite maledicti in ignē et̄nū Quō cuꝫ
domīo ſancti iudicabūt? Cū ipo iudi
cabūt reuera mēte iā purgati ꝛ ī ꝯtē
platione ꝑfectiſſima cōſtituti: hoc ſi/
ne dubio iudicabūt eē faciēdū. quod
a domīo cognouerūt conſtitutū Uo/
luntas eni compar audiētiū vnū fac̄
eē iudicium: q̄uis reliqui tacuiſſe no/

ſcātur Et hi apoſtoli et apoſtolici vi/
ri erūt ſedes ſuper domū dauid. id
eſt ſup iudices Aug. ſup familiā chri
cui dederūt in tp̄e cibaria doctrinarū
Nic. Deinde agit de ſtatu militātis
eccie. in cuiꝰ ꝑſona dicit̄ cuilibꝫ eccie
triumphātis Rogate que ad pacem
ſunt hieruſalem id eſt: o vos qui e/
ſtis in hirlm̄ ſupna: rogate dn̄m pro
pace hirlm̄ inferioris. i. eccie que con
ſtat adhuc in pugna ꝛ abūdātia dili
ligentibus te .i. rogate etiā dn̄m vt
abundātia bonoꝝ ſpūalium tā meri/
toꝝ q̄ p̄mioꝝ ſit in viris ꝑfectis qui
alios defendūt verbo et exēplo Et ne
vir iuſtꝰ ſuā ſingularē vtilitatē querē
videat̄: p̄nr dicit Propter fr̄es me/
os et ꝓximos meos .i. ꝓpt̄ oēs ho
mīes aſtringēdos eccie in vīculo cha
ritatis Loq̄bar pacē de te. o hirlm̄. i.
p̄dicabā alijs paceꝫ tuā vt illi amore
tui venirent ad te Propter domum
domī dei noſtri .i. ꝓpt̄ ecciam edifi/
cādam augmētādam. et glorificādam
Nic. queſiui bona tibi .i. ad hono
rē tuū: fratribus ꝛ ꝓximis pacē p̄di/
cādo. vt efficiant̄ ciuitas: in qua habi
tar̄ digner̄ dominꝰ noſter Jeſus chri
ſtꝰ qui ē benedictꝰ in ſe. ſe. Amen.

AD te leuaui.

Titulꝰ Cāticū graduum.
Hu. Hic ē quartꝰ gradꝰ
qui recte ſequit̄ ꝑcedētes. Nā primꝰ
ē exire a malis ſeculi: ſiue mūdum re
linquere Secundꝰ ē diuinū auxiliū im/
plorare Tertius ē de ꝑuentiōe confi
dere Quartus in hoc pſal. ē: int̄ qual
libet āguſtias cordis oculos ad dn̄m
fiducialiter leuare Populꝰ itaq̄ fide
lis adhuc conſtitutꝰ inter āguſtias ſe
culi ad dn̄m clamat dicēs.
Ad te leuaui oculos meos. Caſſ.
Amatores mundi corde ꝓtumidi et
mūdana ꝑtāte ſe iactātes: ſi q̄ fuerit

leſſione prouocati: ad diuitias recur/
rūt: ad patrocinia peritura ꝯfugiūt.
vt exigāt de inimico penā. q̄ irrogarē
ꝓſumpſit iniuriā. Dei vero famuli pa
tientiſſima ſe conuerſiōe moderātes.
quicq̄d ſcandali: q̄cquid t̄bulationis
ꝓtulerint: oculos ad dn̄m leuant: ⁊ ad
illū r̄ſpiciūt. a q̄ ſe ueraciṫ ſaluari ꝯfi
dūt. Sequiṫ Ni. q̄ hītas ī celis. Li
cꝫ ei deꝰ vbiq̄ꝫ ſit ꝑ eſſētiā. pn̄tiā ⁊ po
tētiā: tn̄ ſpēali modo diciṫ hītare in
celis: vbi facie ad faciem videṫ a ſcīs
Aug. Sꝫ diceret aliq̄s. Anteq̄ꝫ faceṫ
deꝰ celū ⁊ terrā vbi hītabat? In ſe ha
bitabat: apud ſe habitabat: ⁊ apud ſe ē
deꝰ. Et q̄n habitare dignatur ī ſcīs: n̄
ſic ſūt ſancti domꝰ dei. vt ipa ſb̄tracta
cadat deꝰ. Deus āt ſic hītat in ſcīs. vt
ſi ipe deꝰ diſceſſerit ſancti cadāt. In
quibus nos hītamꝰ. ipa nos cōtinēt:
ſed in quibus deꝰ hītat. ipe deꝰ illos ꝯ
tinet. Et quō leuaſti oculos tuos ī ce
lū? Sequiṫ Petrꝰ. pariſienſ cantor
Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ. q̄ dn̄ꝫ ſuū
offenderūt ⁊ ab hoc verberanṫ: ſunt
ſupple in manibus .i. in ptāte dn̄o
rū ſuoꝝ .i. expectāt ab eo veniā cor
dis oculis. videlꝫ deſiderio et cogita
tione. Sicut oculi ancille in manibꝰ
dn̄e ſue. Repetitio eiuſdē ē ꝑ ſeru
vtroq̄ꝫ. Ita oculi noſtri ad dn̄ꝫ deuꝫ
nr̄ꝫ donec miſereaṫ nr̄i. Hu. liberā
do nos a p̄ſēti miſeria ⁊ trāſſerendo
nos ad gloriā. Notādū ꝙ de vtroq̄ꝫ
ſeru pōiṫ h̄ ſimilitudo. vt nullꝰ putet
ſe exceptū. Seruꝰ ei ⁊ ācilla ē ois hō
q̄ ſuo creatori ſuīre teneṫ. ſed ſuꝰ dr̄
ꝓpṫ fortes: ⁊ ācilla propṫ debiles. Hō
igiṫ eiectꝰ de paradiſo. poſitꝰ ē ī car/
cere. tota die ceditur et torquetur. ꝙ
ſicut dr̄ Job. vij. Tētatio ē vita ho/
mis ſup terrā. Aug. Nihil ei īfirmꝰ
aīa nr̄a. pōita ī medijs tētatiōibꝰ ſecu
li. i. in medijs gemitibꝰ ⁊ pturitiōibꝰ
moleſtiarū. Nihil ea infirmiꝰ. doec ihē

reat ſoliditati celeſti: ⁊ ſit in templo
dei vnde iam non cadat. Hu. Et ideo
fidelis populus tētationibus ꝑcuſſꝰ
q̄tidie leuatos hꝫ oculos ī manꝰ dn̄i:
donec pietate motus iubeat flagellā/
ti vt ceſſet. Au. Plange o homo q̄ꝫ/
diu viuis in terra: ſiue feliciṫ viuas: ſi
ue in aliqua tribulatiōe conſtitutꝰ ſis
clama Miſerere noſtri dn̄e miſerere
noſtri. Hu. Duplicē dep̄caṫ miām.
vt videlꝫ in corꝑe libereṫ a p̄ſſuris:
⁊ in aīa a ꝑiculis. Et neceſſe hēmꝰ vt
miſerearis. ꝙ multū repleti ſumus
deſpectione. Aug. ꝙ omnes qui in
chr̄o pie volunt viuere neceſſe eſt vt
patianṫ opprobria: ⁊ contēnantur ab
his qui impie volunt viuere q̄ꝛ̄ felici
tas terrena eſt. Irridentur illi qui fu
tura bona felicitatem vocant: que cor
porales oculi videre non poſſunt. Et
dicunt eis amatores mūdi. Quid cre
dis inſane? Vides quid credis? Re/
uerſus ē aliquis ab inferis ⁊ retulit
tibi quid ibi agatur? Ecce quod ego
amo video et fruor. Deſpiceris. ꝙ ſpe
ras quod nō vides. ⁊ deſpicit te ille q̄
quaſi videt quod tenet. Noli turbari
ꝙ cum morietur ille diuitias ſecum
nō affert ad inferos. Et quia nos ea
que futura ſunt ſperamus: et futuraꝫ
felicitatem ſuſpiramus. repleti ſumꝰ
deſpectione. i. contemptu ab his qui
felicitatē querunt vel habent in iſto
ſeculo. Nic. Nec mirꝫ ſi miām implo
ro. Quia multum repleta eſt anima
noſtra. id eſt vita noſtra: ſupple reple
ta ē afflictione et contemptu. Et mo/
dus loquendi eſt dolentis: qui ex ve
hemētia doloris trūcat v̄ba ſua. pro/
pter quod aliquid ſupplendū eſt ad
habendum intellectum. Hug.
Deinde oſtendit a quibus deſpiciṫ
dicens. Opprobrium abundantibus.
.i. diuitibꝰ. ⁊ etiaꝫ ſumꝰ deſpectio ſu
perbis. quia diuites hic ſpernunt

paupes. et ſupbi contēnūt hūiles Ve
rū his in futuro iudicio fit alterna ꝯ
fuſio: vbi ſuperbi diuites erūt in op
ꝓbrium: quādo demergent̄ in gehen
nā. Tunc de illis q̄s deſpexerunt di
cent illud Sap. v. Hi ſunt quos ali
quādo habuimus ī deriſum ⁊ in ſimi
litudinem improperij. Nos inſenſati
vitam illoꝝ eſtimabamus inſaniā et
finem illoꝝ ſine honore. Ecce quō cō
putati ſt̄ īter filios dei ⁊ īter ſanctos
ſors illoꝝ eſt. Ergo errauimus a via
veritatis. Quid nob̄ ꝓfuit ſupbia nr̄a
aut q̄d diuitiaꝝ iactātia contulit nob̄?
Trāſierunt hec oīa tanq̄ vmbra. Caſſ.
Intueamur virū q̄ iā q̄ttuoꝝ gradib⁹
aſcēderat in ꝑpetuum ꝑſeuerātiōe mira
bilem: ⁊ nullis irriſionibus deficiētē.
ſed demētiū inuidiā ſuſtinētem: ⁊ di
uerſas moleſtias vno medicamīe cu
rātē per hoc videlicȝ ꝙ oculos ſuos
ſemper leuat ad dominum qui eſt be
nedict⁹ in ſecula ſeculorum. Amen

Niſi quia domi
nus erat in no. Titul⁹ Cā
ticum graduū. Hu. Hic ē
quītus gradus quo nūc popul⁹ fide
lis aſcendēs nō ſibi: ſed deo attribu
it ſuam liberationē. ꝓ qua in ꝑcedēti
pſalmo orauerat dicens. Miſerere no
ſtri domīe miſerere nr̄i. Quīt⁹ ḡ grad⁹
aſcenſionis ē deo attribuere liberati
onem ⁊ oē bonū. ⁊ hec ītētio ꝓphete.
Cāticum vero ē ipa leticia de libera
tiōe. Caſ. Memoꝛ ḡ populus fidelis
quāta ꝑicula ꝑ diuinā miām velut im
petū torrentis euaſerit: ſuā liberatio
nem deo attribuens ait
Niſi ꝙ dn̄s erat in nobis. Aug
Vox eī martyrū et illoꝝ q̄ euaſis ꝑi
culis ꝑſētiū miſeriarū iā ſūt ī celo ſe
curi. Sic et nunc ponamus nos ī illo
triumpho quod erit in futuro ſeculo
quādo dicemus. Mors vbi ē cōtētio
tua? Exultātes cum chr̄o iā ibi ſpe ⁊
corde cōſtituti cogitemus quid euaſi
ſim⁹. que ſcādala. quas tribulatiōes
mundi: quas ſuggeſtiōes diaboli ⁊ cu
piditatū cōflictiones. Mia iſta q̄s eua
dēt? Niſi ꝙ dominus erat in nobis
.hoc dicat corde et opere nunc
.i. poſt liberationē iſrael .i. popul⁹
chr̄ianus videns deū fide ⁊ ſpe niſi
quia dominus erat in nobis. Hic.
Replicatio ē eiuſdē ſnīe ad oñdēdū
maiorē gratitudinē de auxilio dīno.
Caſſ. Et reuera quādo ipe in nobis
ē: ſp ſalui ſp illeſi manem⁹: ꝙ ꝑſequē
tiū iniquitas nō ꝑualet ꝯ eum ꝑ q̄ ſe
grā dīne ꝟtutis opponit. Cuȝ exur
gerent ex malicia hoīes in nos for
te viuos deglutiſſēt nos. Hie. Nō
nr̄as carnes deuorare conati ſūt ipi
ſȝ animas ꝑ inſtigationē ſceleꝝ deglu
tire. Caſſ. Nam viui deglutimur q̄n
aut in hereticas prauitates aut ī ꝓfū
dā ꝑcipitationē culparuȝ nephanda
prauitate demergimur. quod ſanctis
viris potuiſſet accidere: niſi eos vt⁹
ſupna liberaſſet. Hug. Notādū ꝟo ꝙ
q̄daȝ viui degluciunt̄ vt dicit Aug⁹.
videlȝ qui ſcient peccant. De q̄b⁹ dic̄
pš. Deſcenderūt in infernū viuētes.
Quidā mortui deducunt̄ in infernū.
videlȝ illi q̄ peccant neſcient: ſic pau
lus .i. ad Thimot. Fui blaſphem⁹ ꝑſe
cutor ⁊ cōtumelioſus: ſȝ miām dei cō
ſecutus ſum: ꝙ ignorās feci in incre
dulitate. Propterea notādum ꝙ dēo
nes ꝑmo inuadūt homīes ꝑ ſuggeſtio
nem: tāgūt ꝑ malā cogitatiōem: mor
dēt ꝑ malam delectationē: maſticant
ꝑ deliberationem: trāſglutiunt ꝑ con
ſenſum: traijciunt in ſtomacho per o
pationē: decoquūt ꝑ conſuetudinem.
et egerūt in morte ꝑ dānationē. His
āt gradibus deſcēderūt in infernum
pctōres. Sequit̄. Cū iraſceret̄ ex ini
dia furoꝛ eoꝝ ī nos .i. ꝯ nos forſitā

tan aqua .i. populus pctõꝝ abſorbu
iſſꝫ nos. ducens nos violent in pfū
ditatē ſue prauitatis Hie. Erepti ſu
mus ab his p eū q̄ erat in nobis: cui
ob hoc grē referēde ſunt. q꞉ grā eius
ſaluati ſum⁹ Vñ ſequit Torrentē.
id ē ipetū tribulationū ꝛ tētationuꝫ
īſurgētiū p diuinū auxiliū ptrāſiuit
aīa nrā iuxta illud Iſa. xliiij. Cum
trāſieris aq̄s tecū ero : ꝛ flumina nō
operiēt te Que aūt ſit aq̄ hec ↄſeq̄nt
diffinit di. forſitā pertrāſiiſſꝫ aīa nrā
aquā intolerabilē. In greco p̄ forſi/
tan ponit :ara: qđ ē nota dubitatōis
Vñ ſēſus ē: ara .i. putas ne: ptrāſiſſet
aīa nrā. q̄ſi dicat Manifeſtū ē q̄ non
Latini vero p̄ ara poſuerūt forſitan
ad oſtēdēdū piculoꝝ q̄ntitatē: quam
popul⁹ ſcīis ſe toleraſſe pfeſſ⁹ ē. Per
hoc ei q̄ dicit: aquā intolerabilē :po/
nit Aug. aquā ſine ſbā: ꝛ vocat aquā
ſine ſbā pctm̄ .i. voluptatē ſeculi: vel
abūdātiā diuitiaꝝ Et h̄ triplici rōne
Primo q꞉ cito trāſeūt tanq̄ꝫ vmbra:
et nō ſubſiſtūt Scđo q꞉ nō ſatiant: ſꝫ
oēs virtutes euacuāt. Tertio: q꞉ fi/
dē ꝛ deū verū eſſe auferūt: ꝛ ſine fru
ctu poſſeſſores ſuos ad infernum nu
dos pducūt Caſſ. Intolerabilis g⁹
aq̄ di: q̄n nrā infirmitas penſat. Ecō
tra oīa tolerabilia fiūt: cū de⁹ i ſāctis
ſuis habitat Tūc eni nec error ſubre/
pit: nec luxuria trahit: nec ſupbia vē
toſa pualet: nec hoſtis ātiqu⁹ ſugge/
ſtione maligna graſſat .i. ipugnat Cō
ſeq̄nt ſubdit p̄ graꝝ actiōe Benedi
ctus dñs q̄ nō dedit nos ſeruos ſu/
os in captionē dentib⁹ eoꝝ Hie.
Hoꝝ torrētiū dentes nūeroſitas eſt
vitioꝝ: a q̄b⁹ ne capiamur ·gratia dei
eruemur Anima nrā ſicut paſſer ere
pta eſt: de laq̄o venātiū .i. demonuꝫ
Caſ. quoꝝ laque⁹ eſt mūdi iſti⁹ q̄libꝫ
dulcedo ꝓpoſita In q̄ tūc capimur: q̄n
ſuauis eē iudicat. ſicut de mulierib⁹

ſcriptū ē. Ocul⁹ meretricis laqueus
pctōris Sic de auaricia: ſic de ſuper/
bia: ſic de cūctis vitijs ē ſciendū Hu.
Et bñ dicit: ſicut paſſer: q̄ ē auis mo
dica: indicās humilē aīam de hoc la/
queo liberari Nā beat⁹ antoni⁹ cū vi
deret p reuelationē totū mūdū plenū
laq̄is: dixit Dñe q̄s poterit euadere
oēs laq̄os iſtos? Et rñdit dñs: ſola
humilitas Sequit Laque⁹ ↄtrit⁹ ē.
nō dixit: rupt⁹ eſt: ſꝫ ↄtrit⁹: īdicās for
titudinē tētationū: ꝛ potētiā liberan
tis ꝛ nos liberati ſum⁹ Hie. Ten
dunt nobis laq̄i in ↄcupiſcētijs ac di
uerſis diabolice aſtutie dolis: ſꝫ ↄtri/
to ſathana ſub pedib⁹ nrīs ſicut paſ/
ſer ſapiens euolam⁹ ab illis Hu. cu/
ius cā ſubdit Adiutoriū nrm̄ ad la
queoꝝ ↄtritionē ꝛ nrām liberationē
in noīe dñi .i. in virtute ei⁹ q̄ fecit
celū ꝛ terrā Caſ. Profecto nihil il
li p̄ualere p̄t aduerſuꝫ: cui diuina vir
tus p̄ſtat auxiliū. Quābñ i q̄nto gra
du fideliū aſcēdit beata deuotio. vt
q̄ corporeos ſenſus iuuāte dño valu
erūt ſupare q̄narij loci ↄpuectiōe gau
derēt: ſꝫ hi ne caderēt. ne corporis in
firmitate titubarēt: illa humani gene
ris remediabilis p̄ſtabat hūilitas. vt
nō ſibi aliq̄d iam p̄ſumptiōe applica/
rent. ſed ſpeꝫ ſuā ponerēt totā i dño
nrō ieſu xpo. q̄ ē bñdict⁹ in ſ. ſ. Amē.

Qui confidunt

Titul⁹ Cāticū graduū Caſ.
Sciēs dñs īfirmitatis humane labi/
lē greſſum. iter iſtud virtutū q̄buſdā
gradib⁹ fabricauit. vt ſecuri⁹ ad ardua
tenderet deſideriū nrm̄. cū veſtigiuꝫ
poneret in plano. Sꝫ q̄uis ſcala iſta
ſalutaris ↄpetēti remedio videat eē
ↄſtructa: nulla tñ virtute ↄſiſtim⁹ ni
ſi illic dñi regimine teneamur Hu.
Vñ popul⁹ fidelis aſcēdēs p cāticū
graduū q̄ i p̄cedēti pſalmo attribuit

dn̄o ſuā liberatōez cuiꝰ mīa eſt libera
tus ab oībꝰ aduerſis q̄ ipſiꝰ īpediebāt
aſcēſum: oſtēdit in hoc pˢ. totā fidu/
ciā eē ponēdā in dn̄o Au. ⁊ nō intē/
dere int̄ hoīes q̄ ꝓſperant̄ in hoc ſe/
culo felicitate falſa atqꝫ ventoſa ⁊ ꝑ
ſus ſeductoria: vbi nihil aliud nutri/
unt ꝙ ſupbiā: ⁊ cor eoꝝ ꝯgelaſcit ad/
uerſus deū: ⁊ fit durū aduerſus ībrez
gratie dei ne fructū ferat Nos autez
aliqn̄ intuēdo ⁊ nimis attēdendo: eē
illi q̄ deū colūt fluctuāt ⁊ nutant q̄ſi
perierit merces ipſoꝝ: cū ſe viderint
in laboribꝰ: in egeſtate: in erumna: in
morbo: in dolore: in aliq̄ nc̄itate: ⁊ vi
dent alios habē ſanitatem corporis:
abūdare in tp̄alibꝰ: incolumitate gau
dere: nitore bonoꝝ florē eos q̄ n̄ ſolū
deū nō colūt: verū etiā hoībꝰ aduer/
ſant̄ Sz q꞉ hoꝝ felicitas tota vana ē
⁊ trāſitoria ducēs ad penas ꝑpetuas.
ꝓpheta in hoc pˢ. hortat̄ nos: vt reli
ctis ſecularibꝰ deſiderijs in deū tātuz
omnē ꝯfidentiam habeamꝰ dicens
Qui ꝯfidūt in dn̄o ⁊ nō in rebꝰ
mūdanis Sic mons ſyon Ni.
Quia ſicut mons ſyō ē imobilis: ita
q̄ vere ꝯfidūt ī dn̄o a ſtabilitate fidei
nō mouent̄ nō ꝯmouebit̄ in eternū q̄
habitat in hieruſalē Hoc etiā nō in
telligit̄ de hieruſalē terrena: q̄ multo
tiens fuit īpugnata ⁊ pluries deſtru
cta Nā bis totalit̄ deſtructa fuit. ſcilz
ſemel ꝑ Nabuchodonoſor: ⁊ ſemel ꝑ
romanos: ⁊ pluries particularit̄ q̄n/
tū ad aliquā partē muroꝝ ⁊ edificio
rū. vt pz ex libris Regū Paralip. ⁊
Machabe. Caſſ. Vn̄ hic hieruſalem
celeſtē pīaz debemꝰ aduertē: q̄ ſignat
viſionē pacis: de q̄ nullꝰ pōt vllo mō
ꝯmoueri. q̄ meruit in eiꝰ ſoliditate cō
ſtitui Hu. Deinde deſcribit q̄lis eſt
illa hieruſalē cuiꝰ habitatores moue
ri nō pn̄t. di. Montes videlz ange/
li ⁊ ſci: tā ꝓphete: apoſtoli: martyres:

ꝙ ꝯfeſſores in circuitu eiꝰ tꝙ coro
na ad ornatū ⁊ dn̄s ī circuitu popu
li ſui tanꝙ murꝰ defenſiōis Ex hoc
nūc ⁊ vſqꝫ in ſeculū ſicut ipſe pollici
tus eſt Mat. vlti. dicēs Ecce ego vo
biſcū ſum vſqꝫ ad ꝯſūmationē ſeculi.
Nec nos ꝑmittet tentari vltra ꝙ fer
re poſſumꝰ Ni. Quia nō relinqt do
minꝰ virgā pctōꝝ .i. poteſtatē ⁊ tyrā
nidē ipſoꝝ ſup ſortē iuſtoꝝ .i. vt ꝑ
ualeāt iuſtis in tātū vt moueantur a
ſtatu fidei ⁊ virtutis. q꞉ iuxta apoſt.
ad Chor. x. Dn̄s dat ſuis fidelibꝰ cū
tentatōe auxiliū vt poſſint ſuſtinere
Et hoc ē qḋ dicit̄ Hie. vt nō extē
dant iuſti ad iniq̄tatē manus ſuas .i.
potiꝰ ſuſtineāt malos. ꝙ faciant mala
Ni. Et q꞉ boni merent̄ p̄miari: ⁊ ma
li puniri Ideo ſubdit pˢ. Benefac
dn̄e bonis ⁊ rectis corde ꝯferendo
eis bona gratie in pn̄ti: ⁊ glorie in fu
turo Caſſ. Recti corde ſunt q̄ dn̄m
ſequūtur. ⁊ neſciūt a dn̄o praua volū
tate ſeparari De malis vero ſubdit
Declinantes āt Ni. a rectitudine
fidei ⁊ virtutis in obligatōes id ē
ad pctā q̄ obligāt ad penā Trāſlatio
aūt hebraica q̄ ē hieronymi ſic habz
Declinātes ad prauitates ſuas ad/
ducet dn̄s ad penā eternā cū opant
tibꝰ iniq̄tatē .i. cū demonibꝰ obſtina
tis in iniq̄tate Vn̄ dicet ſaluator illō
in iudicio Mat. xxv. Ite maledicti i
ignē eternū q̄ paratꝰ ē diabolo ⁊ an/
gelis eiꝰ Et tūc erit pax ſup iſrael
id ē ſup populū catholicū q̄ hic vidē
deū recta fide ⁊ ſpe: ⁊ in futuro vide
bit eū facie ad faciē Propt̄ qḋ in na
tiuitate xp̄i cantauerūt angeli Lu. ij.
Gloria in altiſſimis deo: ⁊ ī terra pax
hoībꝰ bone voluntatis Per bonā ei
volūtatē hz pacē cordis īternā: ſm̄ q̄
di꞉ puer. xij. Nō ꝯtriſtabit iuſtū q̄cq̄d
ei acciderit Et ꝑ illā diſponit̄ ad pa
cem eternā Hie. in q̄ habebit anima

pacē infra ſe.qꝫ caro oīo obediet ſpūi Vñ Aug⁹.vlti.li.de ci.dei ait Ubi voluerit ſpūs.ſtatim erit ⁊ corp⁹ Itē habebit pacē ſupra ſe.qꝫ aīa erit deo oīo obediēs Itē intra ſe.qꝫ rō ⁊ vo‑lūtas oīo ꝯcordabunt Itē extra ſe:qꝫ nulla creatura nocebit ei:⁊ nihil ꝯcu‑piſcet qđ nō habeat. Et ita pax erit vndiqꝫ:vt dicit dñs Iſa.xxxij. Se‑debit popul⁹ me⁹ in pulcritudine pa‑cis.⁊ in requie opulenta Ad quam nos perducat dñs nr̄ ieſus chr̄s:q̄ ē bñdictus in ſecula ſeculoꝝ Amen

IN conuertēdo do

Titul⁹ Cāticū graduū Ni. Pſalm⁹ iſte ſm lr̄alē ſenſum loquit̄ de reditu populi iudaici de babylonica ſeruitu‑te Ay.đ q̄ habet̄.iiij: Reg.xxv.poſt lxx.annos rediJt ille popul⁹ in ciuita‑tē ſuā Septuaginta anni ſignāt oīe tēp⁹ qđ ſeptē dieb⁹ voluit̄ Cū autem trāſierit oīe tēp⁹:tūc redim⁹ ⁊ nos ad patriā nr̄am:ſicut poſt lxx:annos rediJt ille popul⁹ a captiuitate baby‑lonie Babylonia eī ē mūd⁹ iſte.⁊ in‑terpretat̄ ꝯfuſio Uidete ſi nō ē ꝯfu‑ſio tota vita humana? Quicq̄d agunt hoīes in ſpevana:cū cognouerint q̄d agūt:erubeſcūt Quare laborāt?cui la‑borāt? Filijs meis īquiūt Et ipi cui? Filijs ſuis Et ipſi quib⁹? Filijs ſuis Nōne ergo ſcȝ in hac ꝯfuſione.i. in iſta babylonia tenet̄ Ni.captiu⁹ pc̄tō popul⁹ chr̄ian⁹? De cui⁹ reditu ꝑ peni‑tentiā ꝓpheta loquit̄ di.

IN cōuertendo .i.cū ꝯuerteret dñs captiuitatē ſyon .i.eccīe.q̄ licȝ nō ſm ſe totā:tñ ſm aliq̄s ſui partes ſic ali‑q̄ñ captiuat̄ facti ſum⁹ ſicut ꝯſolati Et dicit̄:ſicut.qꝫ ꝑfecta ꝯſolatio non habet̄ in pn̄ti Tunc ſcȝ ex illa con‑uerſiōe repletū eſt gaudio os nr̄m Hic os ſignat cordis arcanū qđ offi‑cio lingue in fructū vocis erūpit Et ſubdit̄ et lingua nr̄a exultatiōe vi‑delȝ in laude diuina Hie. Repletum dicit os nr̄m ⁊ linguā gaudio:qꝫ non ſufficit tātas explicare laudes ꝓ gr̄a q̄ ſaluamur Tunc Ni.poſt ꝯuerſi‑onē dicent inter gentes:magnifica‑uit dñs facere cū eis peccata dimit‑tendo:⁊ virtutes ꝯferendo:qꝫ aliJ vi‑dentes talē emēdationē:excitant̄ ad laudē diuinā Hie. Si ei relictis trā‑ſitorijs ſpem collocem⁹ ī ſempiternis tunc dicit̄:qꝫ magnos nos fecit dñs: captiuitate ꝑdictoꝝ depulſa In hoc ergo gaudio ꝯfitemr̄ Hu.qꝫ Magni‑ficauit ergo dñs facere nobiſcum id ē nobiſmet ipſis cooperantib⁹.iu‑xta illud Aug⁹. Qui creauit te ſine te nō iuſtificabit te ſine te Quia ſic dīc Apoſ.i.ad Chor.iij. Dei ſum⁹ adiu‑tores Illa aūt q̄ fecit dñs cū pc̄tōrib⁹ ꝯuerſis.ſunt videlicȝ pc̄tōꝝ remiſſio: virtutū collatio:periculoꝝ euaſio:cre‑bre viſitatōes:ꝯſolatōes ⁊ illumina‑tiones.⁊ de his nobis collatis facti ſum⁹ letantes Ni. Et qꝫ a peccatis liberati ꝑ pn̄iam indigent liberari a ſeq̄la pc̄ti:q̄ ꝓnitas eſt ad recidiuati‑onē Ideo ſubdit̄ Conuertere dñe captiuitatē nr̄am:ſicut torrens ī au‑ſtro Caſ. Auſter vent⁹ calid⁹ eſt:q̄ aq̄s ꝯgelatas vaporis ſui calore diſ‑ſoluit:⁊ currere facit ī torrentē Ni. Sicut ergo auſter torrentē ſiccatum replet aquis.ſic de⁹ hoīes pri⁹ deſic‑catos ex defectu gr̄e replet hūore de‑uotionis:ita vt ꝓrūpant in fletū la‑chrymarum.de q̄b⁹ ſubdit̄ Qui ſemi‑nāt in lachrymis ꝯpūctiōis ⁊ deuo‑tiōis .i.exultatōe metēt .ſ.ī pn̄ti cō‑ſolationē internā:⁊ in futuro etnām Vñ Math.v. Beati qui lugent:q̄m ipſi ꝯſolabunt̄ Hu. Sunt ei q̄nqꝫ la‑chrymarū genera Prime lachryme ſunt ꝓ ſtultitia culpe Proprie he la‑uāt hominē a labe peccati Scđe la‑

chꝛyme ſunt ꝓ timoꝛe gehenne. ⁊ he
refrigerāt hoīem ab ardoꝛe ꝯcupiſcē
tie Tertie lachꝛyme ſunt ꝓ incolatu
pꝛeſentis miſerie. ⁊ he potāt ſitiētem
aīam Quarte lachꝛyme ſunt ꝓ miſe
rijs ꝓximoꝝ: ⁊ he impugnāt hoīem.
Quīte lachꝛyme ſunt ꝓ deſiderio pa
trie: ⁊ he fecūdāt aīam ſterilē Caſ. q̄
tales emittunt lachꝛymas: ſeminatio
coꝝ eſt pacē q̄rere: charitatis ſtudio
oīa ſuſtinere: coꝛpꝰ ieiunijs edomare.
elemoſynis ac pietate ſe reficē: ⁊ q̄cū
q̄d ad diſciplinā fidelium pōt ptinere
Ecōtra mūdi amatoꝛes cū letitia ſe-
mināt qn̄ adulteria ꝯmittūt: auariciꝰ
as diligūt: delicioſas ꝯmeſſatiōes ex-
quirūt: et cetera pc̄tā q̄ fiūt diaboli in
ſtigatiōe Et hi illa q̄ hic in letitia ſe-
minauerūt: in illo iudicio cuꝫ triſtitia
et fletu metent Vn̄ ſcriptuꝫ eſt Erit
ibi fletꝰ. ⁊ ſtridoꝛ dentium Sequitur
Euntes Quis hic verſus genera-
lis ad oīa bona videaꝑ opa ptinere:
tn̄ elemoſynis maxime (ſicut ⁊ alijs
viſum eſt) dinoſcit ꝑuenire Vn̄ ſcri
ptū eſt Sicut aq̄ extinguit ignē: ſic
elemoſyna extinguit pc̄tā. Dicit ergo
Euntes Au. i. pficientes Ibant de
virtute in virtutē. i. ꝯtinue pficiebāt
et flebāt Caſ. qn̄ paupes ꝯſpicie-
bāt nuditate detectos: frigoꝛe cōſtri-
ctos: inopia ſeua maceratos: vt pius
pietatē coꝛde facerent. anteq̄ꝫ manus
larga q̄cq̄ꝫ pꝛeſtaret Sequit mittē-
tes ſemina ſua. i. ꝑmittētes ī illo fu-
turo ſeculo facta ſua anteq̄ꝫ illuc ꝑue
niant. ſicut ſcriptū eſt Theſaurizate
vobis thezauros in celo Nec vacat
ꝙ addidit: ſua: vt de ꝓprijs bonis la-
boꝛibꝰ ⁊ nō de rapina elemoſynas ra
pere debeamꝰ Au. Venientes aūt
ad iudicium venient a moꝛte reſur
gendo cū exultatiōe euaſis oībꝰ pe-
riculis poꝛtātes manipulos ſuos
id eſt fructꝰ ſeminū ſuoꝝ: videlꝫ coꝛo

nā gaudij ⁊ exultatōis Au. Quid eī
facit agricola fratres mei: qn̄ ꝓcedit
cū aratro ⁊ poꝛtat ſemen? Nā aliq̄n
frigidus ē ventꝰ ⁊ imber deterret: at
tendit celū: videt triſteꝫ diem: tremit
frigoꝛe: ⁊ tn̄ ꝓcedit ⁊ ſeminat. Ti-
met eī ne cū diē triſtē attendit: ⁊ ex-
pectat diē letū. tēpꝰ ſeminādi trāſeat
et nō inueniat qḋ metat Nolite dif-
ferre fratres mei. ſeminate in hyeme
ꝑſentis vite cū lachꝛymis bona opa
vt poſtea colligatis mercedē eternam
Col. Pꝛeſens enī vita hyems ē bo
noꝝ: et eſtas eſt maloꝝ Vn̄ dn̄s ſuis
fidelibꝰ ait Amen amen dico vobis:
quia flebitis vos et ploꝛabitis: mūdꝰ
aūt gaudebit: ſed triſtitia veſtra ꝯuer
tetur in gaudium Au. Sunt lachꝛy
me impioꝝ: ſunt lachꝛyme ſanctoꝛum
q̄s inducūt oꝛatiōes coꝝ Juſtus hic
bene opaꝑ: ⁊ hilaris eſt: ⁊ ploꝛat: vt
bene opetur ploꝛat. qꝛ bene operatꝰ ē
ploꝛando exigit. bonū opꝰ ploꝛando
ꝯmendat. dat bonū opꝰ qḋ fecit Cre
bꝛe ergo ſunt lacryme iuſtoꝝ: ſed tm̄
in iſta vita Poꝛro aūt illi q̄ h̄ inanit
ridēt. cupiditatibus ſuis diſſipati qn̄
fraudantur gemūt. qn̄ nō fraudātur:
exultant Ploꝛāt ⁊ ipſi in via: ſed nō
in exultatione Hi colligunt qḋ ſemi
nauerūt. qꝛ ſpinas ſeminauerūt: ignē
colligūt Eunt cum fletu ad fletum: a
fletu cum riſu. ad fletū ſine riſu Quid
enī illis fiet qn̄ reſurrexerint? Quid?
niſi qḋ dominꝰ dixit Ligate illi ma-
nus et pedes: et pꝛoijcite eū in tene-
bꝛas exterioꝛes Quid poſtea tenebꝛe
erūt ⁊ doloꝛ non erit? Abſit Nō ſo-
le tenebꝛe erūt: nō ſola tollit eis ſpes
de qua gaudebant. ſed datur etiā ꝙ ī
eternū gemāt Ne contēneres enim
tenebꝛas o q̄ſquis es flagitioſus qui
ſoles ꝓpter tua mala facta ⁊ ꝓpter
laſciua adulteria non ſolum tenebꝛas
nō hoꝛrere: ſed querē qui ſoles plus

gaudere qñ lucerna extinguit̄ Non
tales tenebras habebis vbi gaudeas:
vbi leteris: vbi te voluptatibus car
nis oblectes Nõ ſic erũt ip̃e tenebre
Sz q̃n̄o erũt ibi flet⁹ ⁊ ſtridor dẽtiũ.
tortor ſine defectu: nec q̃ torq̃t fati
gat̄: nec q̃ torquet̄ morit̄ Erũt ergo
eterne lachryme illis qui ſic vixerũt.
erũt gaudia eterna ſcõꝝ qñ veniẽtes
veniẽt cũ exultatiõe: portãtes mani
pulos ſuos Dicẽt eni meſſis tp̃e ſuo
dño Dñe te adiuuãte fecim⁹ qđ iuſſi
ſti: redde qđ ꝓmiſiſti: qui eſt benedi
ctus in ſecula ſeculoꝝ Amen

Niſi domin⁹ edi.

Titul⁹ Cãticũ graduũ Sa
lomonis Ni. Ad litterã loquit̄ iſte
p̃s. de edificatõe tẽpli Salomonis: q̃
vidẽs ſe nõ poſſe edificare domũ do
mini ſine ei⁹ adiutorio ſpeciali Dixit
eni Paralip. ij. Quis ei p̃ualere po
terit vt edificet ei domũ dignã: q̃ſi di
cat Null⁹ Myſtice vero exponit̄ hic
p̃s. de ſpũali edificatõe eccleſie: cuius
fundator eſt ver⁹ Salomon chriſtus
rex pacific⁹: q̃ mũdũ recõciliauit deo
Petr⁹ cantor Iſti⁹ etiã dom⁹ lapi
des ⁊ ligna patriarche ⁊ ꝓphete do
lauerunt: fundamenta apoſtoli ꝓiece
rũt. Ambroſi⁹ Aug⁹. Hiero. ⁊ Hila
ri⁹: q̃ fuerunt mallei hereticoꝝ: pari
etes ⁊ propugnacula erexerũt Gre
gori⁹ alij ꝗ ſancti doctores inſtruxe
runt mores quib⁹ eam intus ornaue
rũt Nec tñ de iſtius dom⁹ edificato
ribus ⁊ inſtructorib⁹ preſumendũ ẽ
qđ oſtenſum ẽ in Salomone: q̃ in fi
gurã huius domus ſpũalis: templũ
domino edificauit. ⁊ tñ corruit Au.
Et quare ſit additũ Salomonis: q̃n
tum inſpirauerit dñs dicam charitati
veſtre Salomon erat tp̃e ſuo fili⁹ da
uid magn⁹ ille: ꝑ quẽ multa precepta
et ſalubria monita ſpũſſanct⁹ in diui
nis libris opat⁹ ẽ Sed ſi illo caden
te q̃ per ip̃m dicta ſunt delerent̄: iu
dicarent̄ q̃ ipſe dixerat ꝙ nõ ꝑ illum
dicta erant Optime igit̄ ꝑ hoc exigit
miſericordia dei: vt q̃cquid boni per
Salomonẽ dictũ eſt deo attribuat̄:
pctm̃ vt eſt hoīs: homini. Nã ipſe ſa
lomon amator mulierũ fuit: ⁊ repro
bat⁹ eſt a deo: et in tantũ laque⁹ illi fu
it illa cupiditas: vt a mulierib⁹ etiam
idolis ſacrificare cogeret̄ Et q̃d mi
rũ quia in populo cecidit Salomon.
In paradiſo nõne Adã cecidit: ⁊ an
gel⁹ de celo ⁊ diabol⁹ fact⁹ eſt. Ideo
docemur in nullo hoīe ſpem eſſe po
nendam Hu. ſed tm̃ in dño ſaluato
re: qui dicit Ioh. xv. Sine me nihil
poteſtis facere Et iõ dicit propheta.

Niſi dñs edificauerit domum.
Petr⁹ cantor .i. ecciam ex vi
uis lapidibus ꝑ ſuã gratiã ꝑuenientẽ
in vanũ laborauerũt predicatores
q̃ edificant eã docẽdo populũ chri
ſtianũ. q̃z .i. ad Chorint. iij. Neq̃ qui
plantat eſt aliq̃d: neq̃ q̃ rigat. ſed qui
incrementũ dat deus Au. Nos loq̃
mur foris: ille int⁹ edificat q̃ cogitati
ones videt. ipſe monet: ipſe terret:
ipſe intellectũ aperit: ipſe ad fidẽ ap
plicat ſenſum noſtꝝ Hu. Et q̃z non
ſolum req̃ritur ei⁹ auxiliũ ad edificã
dũ. ſed etiã ad edificiũ ꝯſeruandum.
Ideo ſubdit̄ Niſi dñs cuſtodierit
ciuitatẽ .i. ecciam vbi ẽ ciuiũ vnitas
fruſtra vigilat q̃ cuſtodit eã q̃ſi di
cat Sicut p̃dicatores ſine chriſto nõ
poſſunt edificare ecciã: ita nec cuſto
dire Hie. Fidelis aĩa etiã ciuitas ac
cipit̄ eterni regis: q̃ ciuib⁹ .i. honeſtis
moribus frequentat̄ Adhuc ad ip̃os
doctores alloquit̄ di. Hu. Vanũ ẽ
vobis ante lucẽ ſurgere .i. van⁹ eſt
et inutilis labor veſter edificãdi ꝑri
mos vel cuſtodiendi: niſi dñs coope
ret̄ vobis: q̃ ẽ lux vera Unde ij ad

Chorin.xv.dicit Pl' oibus labora/
ui.nō aūt ego:ſ; gratia dei mecū Ni.
ſurgite ad edificiuz ſpūale poſtq̄
ſederitis .i.poſtq̄ q̄etē veſtrā habu
iſtis q̄ manducatis panē doloris .i.
vos eccie miniſtri ⁊ predicatores qui
ſuſtētamini de elemoſynis dolentiuz
de peccatis ſuis:iuxta illō Oſee iiij.
Pctā populi mei comedent vanuz
eſt vobis ante lucē ſurgere Petr'
cantor.i.vanū eſt vobis incipere op'
meritoriū anteq̄ lux gratie vobis in
fundat Propter qō ſurgite p lu/
cē gratie bn̄ opando q̄ mādūcatis
id eſt manducare debetis panez do/
loris .i.opa pnīe dicentes Facte ſūt
mihi lachryme mee panes die ac no/
cte Au.Et ſi q̄ras qn̄ ſurgā? Reſpō
debo tibi Cum dederit dilectis ſuis
ſomnū .i.ſanctis pauſationē p' mor
tē corporis que ſomn' appellat̄ Etſi
q̄ras iterū q̄bus dilectis? Sequitur
q̄b' Ecce hereditas dn̄i filij Ni.i.fi
deles in fide ⁊ morib' edocti: hi ſunt
hereditas dn̄i.⁊ hoꝝ filioꝝ merces
ſupple eſt fruct' vētris .i.ipſe chri
ſtus qui ē fruct' virginalis: ipſe ē be
atitudo fideliū obiectiue.q2 in ꝯſpe/
ctu diuinitatis ſue reficiunt̄ beati in/
teri':⁊ ī aſpectu ſue humanitatis ex/
teri'.ſm q' dicit Aug'.Cōſequenter
oſtēdit q̄uō hec hereditas ē dn̄o adq̄
ſita ꝺi. Sicut ſagitte in manu potē
tis:ita filij excuſſoꝝ Gl.ex auguſt'
Prophete clauſa ꝯtinentes ſacra xe/
niente dn̄o in carne excuſſi.i.expoſiti
ſunt:et q̄ in ꝓphetis abſcondita erāt
ꝓdiderunt apta.Quia ergo ꝓphetis
excuſſis generati ſunt apoſtoli: q̄ ſūt
filij excuſſoꝝ.i.ꝓphetarū Sicut ergo
ſagitte in manu potētis dirigunt̄ ce/
lerit̄ in longinquū ad deſtructionem
aduerſarioꝝ Ita apoſtoli filij excuſ/
ſoꝝ.i.ꝓphetaꝝ miſſi ſunt in fines or/
bis terre:quoꝝ predicatōis ſono tur

bati ſunt increduli:⁊ adq̄ſita eſt dn̄o
hereditas eccie ex gentib' Beat' vir
q̄ impleuit deſideriū ſuū ex ipſis vi/
delicz ex doctrina apoſtoloꝝ.hoc eſt
q̄ diligent̄ diligit ꝑficē qō ipſi docue/
runt Au.Quis replet deſideriū ſuū
ex ipſis? Certe q̄ non amat ſeculum:
Qui deſiderio ſeculi plen' eſt:nō eſt
in ipſo q̄ intret qō illi predicauerunt
Et vere talis eſt beat' q̄ nō ꝯfūdet̄
cū loquetur inimicis ſuis in porta
Di.i.non ꝯfundet̄ in porta.i.in die
iudicij cū exprobrauerit inimicis le/
gis dei inobediētiā ⁊ puerſitatez vel
oēm maliciā ipſoꝝ Ni.In porta di/
cit: hoc eſt in iudicio:q2 iudices anti
q̄tus in porta ſedebāt:et ibi corā eis
aliq̄n facte ſūt diſputatōes fideliū cū
fidelib' Vn̄ ꝓuerb.in fi. Nobilis in
portis vir ei' qn̄ ſederit cū ſenatori/
bus terre Caſ. Perſcrutemur ſedu
li ſcripturas diuinas:reuoluamus li/
bros noui teſtamenti ⁊ veteris:ſi fi/
lij volum' eſſe excuſſoꝝ Si vero hec
veracit̄ excutere ſtuduerim':ꝑfecto
in ipſis reperiemus dn̄m nr̄m ieſum
chriſtum.qui eſt benedict' ⁊c̄

Beati oēs qui

Titul' Canticū graduū Gl.
Iſte gradus eſt timor Vn̄ eſt ſciēdū
q' ꝑter timorē naturalē q̄ timet̄ quic
q̄d nature ꝯtrariū eſt: q̄ttuor ſunt ti/
mores:ſcz Timor mūdan': q̄ timem'
pati pericula carnis:⁊ ꝑdere bona tē
poralia.hic timor malus eſt Secūd'
eſt timor ſeruilis:cū ꝓpter timorē ge
henne ꝯtinet ſe homo a pctō:bonus
eſt timor ⁊ vtilis.ꝑ quē fit paulatim
iuſticie ꝯſuetudo:vt dicit Aug'. Et
ſuccedit terti' videlz timor initialis:
qn̄ incipit qō durū erat amari Hu.
de q̄ dicit̄ Eccle.i. Initiū ſapīe timor
dn̄i Quart' eſt timor filialis Iſte de
amore ꝓcedit:q̄ timet cōmittē pctm̄

ne offendat dñm De iſto q̄ eſt comes
et cuſtos ꝑ oēs gradus loquit̃ hic ꝓ
pheta dicens
Beati oēs in ſpe q̄ timent do/
minū timore filali Ni. q̄ am/
bulāt in vijs eius mandatis eiꝰ obe
diendo: q̄ ſunt vie deueniendi ad ſa/
lutē Labores manuū tuaꝝ q꞉ man/
ducabis .i. fructꝰ opeꝝ tuoꝝ ꝑcipies
in viſiōe ⁊ fruitōe diuina beatꝰ es
iā in ſpe Caſ. ⁊ bene erit tibi qn̄
electis dicet̃ Venite benedicti p̄ris
mei ꝑcipite regnū Felix cōceſtio que
nō ventre digerit̃: ſꝫ incōſūptibili ꝑ/
ennitate ſeruat̃ Naz ⁊ aīas habē pa
bulū ſuū: pſalmꝰ alter oſtēdit dicens
Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs
Sequit̃ Vxor tua ſicut vitis abun
dans: in laterib' domꝰ tue Cū plu/
res ſciſſimos viros vxores ⁊ filios
nō videas habere. ⁊ iterū ſceleratos
hec oīa poſſidere: intellectꝰ huiꝰ ver/
ſiculi ⁊ ſequētis ad lr̃am vitādus eſt
Vñ moralit̃ vxor tua .i. ſapiā tua
Ni. ſm illud Sapie. viij. Hanc q̄ſi/
ui mihi ſponſam ducē Hec inq̄m tibi
ſit ſicut vitis abūdans .i. pariēs fi/
lios ſpūales ad fructuoſa opa in la
terib' domꝰ tue Caſ. Domꝰ noſtra
dicit̃ recte ꝓpria cogitatio: aut ꝯſcia: ī
qua crebro cōmoramur Iſtiꝰ aūt do/
mꝰ parietes ſunt duo teſtamenta. in
quibꝰ mens ſancta velut q̄buſdā late
ribꝰ ꝯfirmata ſolidat̃ Sequit̃ Filij
tui Hie. i. boni actꝰ tui: ſunt ſupple
ſicut nouelle oliuaꝝ .i. cū pingue/
dine pacis. ⁊ obumbratione virtutis
Hu. Nā oliua pacis ē ſignificatiua.
Et addit̃ in circuitu menſe tue id ē
aīe tue. q꞉ boni actꝰ reficiūt aīam q̄ē
menſa dñi Vñ ipſe dixit Apoc. iij.
Ego ſto ante oſtiū ⁊ pulſo: ſi q̄s mi/
hi aperuerit intrabo ad illum: ⁊ cena
bo cū illo: ⁊ ipſe mecū Gl. ex Aug°.
Vel dirigit̃ ſermo ad chr̄m cū dicit̃

vxor tua o chriſte videlꝫ ecc̄ia: q̄ te
dormiente in cruce facta ē qn̄ latꝰ tu/
um lancea eſt ꝑcuſſum: ⁊ ſacr̄a ꝓfluxe
runt Hec inq̄m vxor eſt ſicut vitis
abūdans multos pariens tibi filios
in laterib' domꝰ tue .i. in illis q̄bꝰ
chr̄e latera tua ſunt tibi adherētes
filij tui .i. fideles eccleſie ſicut nouel
le oliuarū .i. pacifici in charitate in
circuitu menſe tue .i. altaris aut ſa/
cre ſcripture Nā ex vtraq̄ꝫ menſa re/
ficiunt̃ ſpūalit̃ fideles Sequit̃ ꝯclu/
ſio ꝑfecta illiꝰ q̄ timet dñm cū dicitur
Hu. Ecce ſic vt infra dicit̃ bn̄di/
cet̃ hō. hoc ē: multiplicabit̃ in bonis
eternis q̄ timet dñm Caſ. Illos ꝓ
pheta poſtulat bn̄dici q̄ ad oē bonuꝫ
ſtudiū dñi timore flāmant̃: de q̄ bn̄di
ctōe ſubiungit Benedicat tibi dñs
Hu. Ieſus chr̄s ex ſyon .i. ex ecc̄a
triumphante. videlꝫ bn̄dictōe celeſti
⁊ ex illa bn̄dictiōe videas facie
ad faciē bona ieruſalē videlꝫ ipſuꝫ
dñm in celeſti patria Caſſ. Qui ipm
intuētes eternos facit. ⁊ ſe iugi ꝑpe/
tuitate demōſtrat Vñ ſubdit̃ oībꝰ
diebꝰ vite mee .i. ſine fine Et etiā
videas filios filioꝝ tuoꝝ Au. q̄d
eſt filios tuos? Opa tua q̄ hic facies;
Qui ſunt filij filioꝝ? Fructꝰ opeꝝ tu/
orū Facis elemoſynā: filij tui ſūt opa
elemoſynaꝝ Accipis vitā eternā: filij
filioꝝ tuoꝝ ſunt. Et ſic videas pacē
.i. chr̄m ſuꝑ iſrael Caſ. i. ſuꝑ oēs
q̄ ſunt in illa celeſti hieruſalē q̄s iſi/
det: ⁊ cūcta beata facit q̄cūq̄ꝫ maieſta
tis ſue virtute ꝯplectit̃ Cognouimꝰ
in p̄nti pſalmo q̄ bona timentibꝰ deū
ſint ꝓmiſſa: q̄s fructꝰ recipiat q̄ dñm
ſincera mente formidat Studio ita/
q̄ꝫ maximo deprecemur vt iſtū timo/
rē accipere mereamur q̄ nō ad penaꝫ
ꝑtit̃: ſed ad ſalutē. vñ talia ꝓueniūt.
q̄lia nunq̄ꝫ de mūdi oblectatiōe naſcū
tur Dicit enī ꝑti nimia ſupplicatiōe

qđ ſummū eſt Quapropť vt dictū ē
dnm iugiter expetam⁹ vt ad talia mu
nera puenire mereamur gratia ⁊ lar/
gitate ipſi⁹ dn̄i nr̄i Jeſu chriſti: q̄ eſt
benedict⁹ in ſecula ſeculoꝝ Amen

Sepe expugna.

me a iu. Titul⁹ Canticū gra
duū Hu. Jſte ē decim⁹ grad⁹: vide/
licz paciētia in aduerſis: q̄ grad⁹ recte
ſequit p̄cedentē Decens ei ē vt q̄ ca
ſte deū timet: viaz ꝑ eo patient̄ ſuſti/
neat. Intentio pſalmiſte monet nos
ad paciētiā Petr⁹ cantoꝛ quā ꝓpť
ſuā dignitatē apoſtol⁹ ponit in fron/
te diffinitiōis charitatis di. Chari/
tas paciēs ē. Hec virt⁹ ꝯtra malū cu/
iuſlibz afflictōis: clype⁹ eſt fortitudi/
nis Vn̄ dn̄s in catalogo virtutum
poſt ſeptē virtutes paciētiā octauaz
poſuit di. Beati q̄ pſecutionē patiun
tur ꝓpter iuſticiaz: q2 q̄nti meriti q̄ſqz
apud deū exiſtat allata iniuria vel cō
tumelia ꝓbat Nunq̄ʒ eni in hoc mū/
do deerit iniq̄tas premens: ⁊ iuſticia
patiēs Vn̄ mať ecclia loquiť filio ſuo
ſic Fili nō mireris ſi moleſtias patia
ris ⁊ tormēta: cū mater fuerim paſſa
Dicit ergo ꝓpħa ī pſona mr̄is ecclie
Sepe expugnauerūt me. videlz
tyranni ⁊ pctōres A iuuentute
mea. Hu. i. a p̄ncipio tpis: q̄n a fra/
tre puerſo abel iuſt⁹ occiſus ē ex tunc
cepit pſecutio iuſtoꝝ Dicat nūc iſra/
el. i. ecclia q̄ deū ſpeculať p̄ fidē Se
pe expugnauerūt me a iuuētute mea.
Petr⁹ cantoꝛ Iuuēt⁹ ecclie gene
ralis ꝯcepte: ſʒ nōdū edite fuit in abel
et iuuēt⁹ ecclie nate ⁊ ꝯfirmate fuit ī
apoſtolis: q̄ tunc tanq̄ʒ in iuuentute
paſſa ē expugnatōes multas Hi. vt
patz in actib⁹ apoſtoloꝝ viij. ⁊ ix. ca/
pitulis Vn̄ Hie. in epiſtola ad pau
linū dicit q̄ liber Act. apoſtoloꝝ vi/
deť texē infantiā ecclie naſcētis. Se/
quiť etenī ꝑ certo non potuerunt
mihi. ſupple valere. q2 ipſa ecclia ma/
gis creuit tp̄e perſecutiōis q̄ʒ pacis
Petr⁹ cantoꝛ Perſecutores inq̄t
ecclie impugnauerūt me tormentis: ⁊
falſi xp̄iani impugnauerūt me adula/
tiōib⁹: dolis: ac prauis moꝛibus: ⁊ tn̄
iſti oēs nō preualuerūt Au. i. nō il/
lis conſenſi ad malū. Dis eni mal⁹ ꝓ/
pterea pſequiť bonū: q2 bon⁹ nō ꝯſen
tit illi ad malū Facit mal⁹ aliq̄d ſi nō
obiurget ep̄us: bon⁹ eſt ep̄us. etſi ob
iurget ep̄s: mal⁹ ē ep̄s Rapiat aliqs.
etſi taceat ille cui rapit: bon⁹ eſt. So/
nat ſermo ꝯtradictoꝛ libidinis. amic⁹
libidinis ſue odit ſermonē dei Jubet
auaricia vt mare trāſeas: vt te vētis
ꝯcellis q̄ʒ ꝯmittas: ⁊ obtempas Ju
beo ego vt ante oſtiuz tuū qđ habes
des paupi: piger es ad faciendū ante
te bonū op⁹. ⁊ ſtrennu⁹ ad trāſeūduz
mare: q2 ſeruis auaricie: et odiſti qđ
de⁹ iubet Cū aūt mal⁹ hec audire ce/
perit: incipit velle criminari eos a q̄
bus audit bona precepta Vn̄ ſubdit
ecclia ꝑ ſuis mēbris Supra doꝛſum
meū fabricauerūt pctōres. Petr⁹
cantoꝛ Supra doꝛſum ecclie fabricāt
pctōres: q2 mali bonos crebris tribu
latiōb⁹ affligere non ceſſant: ſed ipſi
boni faciē mentis ꝯuertentes ad do/
minū. ⁊ doꝛſum ad ſeculū: obliuiſcen
tes q̄ retro ſunt: mala q̄ tpaliter tole
rāt q̄ſi in doꝛſo portāt. Sʒ q2 me nō
ceſſant pſeq̄ ꝓlongauerūt iniq̄tatez
ſuā. addentes mala malis ad maioꝛez
dānationē eoꝝ Vn̄ ſubdit Domin⁹
iuſt⁹ reddens ſingulis ſm̄ opa ſua
Hu. cōcidet ceruices pctōꝝ. i. de/
ſtruet ſupbias impioꝝ cōfundanť
eterna ꝯfuſiōe q̄ nunq̄ʒ delebiť ⁊ cō
uertanť retroꝛſum. i. inefficaces ⁊ i/
potētes fiāt oēs q̄ oderūt ſyon. i.
q̄ ex odio pſecuti ſunt finaliť ecclīam
Fiant ſicut fenū tectoꝛuz: qđ p̄uſq̄ʒ

euellat̃ exaruit. Ni. Optat pſalmi
ſta zelo iuſticie: ꝙ ſicut fenũ creſcens
ſup tecta cito areſcit: ita cito tranſeat
et deficiat ꝓſperitas ⁊ gloria pſeq̃n/
tium eccleſiã De quo. ſcʒ feno. i. de
malis pſecutorib⁹ ꝑdictis nõ imple/
uit manũ ſuã q̃ metet: ⁊ ſinuʒ ſuũ qui
manipulos colliget. Glo. Angeli
ſunt meſſores q̃ bonos fructus colli
gent vt offerãt deo. ſʒ hi de malis nõ
implebũt manũ q̃ ꝑtinet ad opationẽ.
vel ſinũ q̃ pertinet ad conſcientiaʒ. i.
non colligent ex eis bonã operatio/
nem vel bonam cogitationem. q2 in
ipſis nullus fructus reperietur Et
non dixerunt qui preteribãt: benedi/
ctio domini ſuper vos. Au: Con
ſuetudo apud hebreos erat. vt viato
res benedicerent omnibus operanti
bus in agro. vel in vinea. vel in meſſe
Caſ. Sicut in libro Ruth. ij. ca. legi
tur Dixit ꝗ Boos meſſoribus ſuis
Dñs vobiſcũ Qui reſponderunt ei.
Bñdicat tibi dñs. De quo ritu hic a
ↄtrario ſenſus aſſumpt⁹ eſt. videlʒ ꝙ
ſceleratis inaniter opantib⁹ bñdictio
nulla preſtat̃ Eſt ergo ſẽſus Apoſto
li ⁊ ꝓphete atqꝫ ſancti viri q̃ ↄtẽptis
terrenis ꝑteribãt vitã preſentẽ: non
dixerũt ſceleratis ⁊ pſecutorib⁹ eccie
inanit̃ opantib⁹: bñdictio dñi ſuper
vos Au. Ergo oẽs iſtos malos q̃s
tolerat eccia: vos q̃ legiſtis ĩ ſcriptu/
ris inuenietis maledictos ⁊ deſigna/
tos ad antixp̃m ꝑtinere. ad diabolum
ꝑtinere ⁊ ad palcã: que ↄburenda eſt
igne eterno Nullaʒ inuenis ſcriptu
rã q̃ de illis bene loquit̃: q2 trãſeun/
tes viã non illos benedixerũt Ni.
quia pro damnatis non debet orari
Caſſ. Et ne ipſa benedictio puta/
retur humanis viribus applicanda.
Sequitur benediximus vobis ſup
ple bene operãtibus in nomine do/
mini Au. quia nemo ſanctificat ni/
ſi deus: nec quiſqꝫ bonus eſt niſi do/
no dei Caſ. Qui autem odientib⁹
eccleſiam optat confuſionem: hoc nõ
maledicendi ſtudio loquitur. ſed fu/
ture veritatis inſtinctu: quoniam li/
cet pro inimicis noſtris precipiatur
orandum: de obſtinatis et perituris
q̃ð veritas habebat: expoſuit. nec ta
men ſine fructu magne pietatis hec
dicta ſunt. multi enim de predicta pe
na ſe corrigunt: quando obſtinatis ta
lia imminere cognoſcunt Colec.
Preſta nobis domine patientiam in
aduerſis: quatenus pericula mundi
tranſire valeamus illeſi: et inter ele/
ctos a dexteris tuis collocari: qui cũ
patre et ſpirituſancto viuis ⁊ regnas
in ſecula ſeculorum Amen

De profũdis cla

mani ad Titulus Canticum
graduum Hu. Hic eſt vndecim⁹
gradus ſcilicʒ penitentialis ſupplica/
tio: que recte poſt predictos gradus
ponitur. quia nec deum timens: nec
mala propter deum patiens: dignus
eſt gratia vel gloria dei. quoniam nul
lus eſt ſine peccato Caſſiodorus
quin non aut cogitatione delinqui/
mus: aut verborum ſuperfluitate pec
camus: aut improuida actione dilabi
mur. Una eſt ergo ſecuritas in hoc
ſeculo viuenti: ſcilicʒ iugiter pijs pre
cibus vacare: vt quia a culpa nõ poſ
ſumus eſſe liberi per munera pieta/
tis mereamur abſolui Hugo Eſt
autem pſalmus iſte ſextus inter pſal
mos penitentiales: et vndecimus in/
ter graduales: in quo notatur ꝙ q̃n
tuncunqꝫ ſit homo perfectus. quã ꝑ/
fectionẽ notat numerus ſenarius: tñ
debʒ ſe reputare impfectum: ⁊ pecca
torẽ: q̃ð notat nũer⁹ vndenari⁹. Sen
ſus tituli talis eſt Pſalm⁹ iſte ẽ cãti/
cũ graduũ. i. letitia de aſcẽſu ad deuʒ

per penitentiã Nã intẽtio pſalmiſte
hortat̃ nos ad penitẽtiam. Penitẽs
itaqꝫ volens aſcendere: ↄſiderat infir
mitatẽ ſuã ⁊ miſerie ꝓfũditatẽ in q̃ ẽ
⁊ clamat ad deũ q̃ ſol⁹ pt eũ libẽare di.
De ꝓfundis hoc eſt de ꝓfũdis
vitioꝝ clamaui magna deuo/
tiõe cordis ad te dñe q̃ ſolus potes
me liberare Caſ. De hoc ꝓfundo pe
tr⁹ glorioſas fudit lachrymas. de iſto
publican⁹ pectore culpanda tũdebat.
q̃ ſic in altũ venerat pctõꝝ vt nec ocu
los leuaret in celũ Quapropt̃ virtu
tẽ ſancte oꝛonis iſti⁹ penitẽtis inten
de. qꝛ tãto ſe credit celeri⁹ audienduꝫ
q̃nto de imis penetrabilib⁹ .i. clauſtris
vel ſecretis cordis clamabat ad dñm
Deinde ſequit̃ dñe exaudi vocẽ me
am de imo cordis ad te clamantem
Au. Fiant aures tue intendentes:
in vocẽ depcatiõis mee .i. mĩa ⁊ cle
mentia tua intendat deprecatiõi mee
vt relaxet mihi pctã mea: ⁊ neceſſe ẽ
vt peccata dimittas Ni. Si iniqui
tates obſeruaueris dñe ad puniẽdũ
eas ſcḋm q̃ntitatẽ culpe dñe q̀s ſuſti/
nebit? q̀ſi dicat: null⁹. qꝛ tanta ẽ offẽ
ſa q̃nt⁹ ille q̃ offendit̃ Caſ. Videns er
go ꝓpheta nullũ eſſe q̃ nõ aut cogita/
tionib⁹ ſupfluis excedat: aut vacuo
ſermone delinq̃t: aut manuũ actib⁹ oc/
cupet̃: territ⁹ clamat ad dñm pondus
iuſticie ipſi⁹ gen⁹ humanũ ſuſtinẽ nõ
poſſe: niſi miſericordie ſue pſtet auxi/
liũ. Vñ ſubdit Ni. Quia apud te
ꝓpiciacio eſt vt videlꝫ pena pctõꝝ
debita miſericordit̃ minuat̃ Au. nã
ſi non eſſꝫ apud te ꝓpiciatio: ſi iudex
eſſe velles ⁊ miſericors eẽ nolles: ob
ſeruares omnes iniq̃tates noſtras. et
q̃reres eas q̀s ſuſtineret: quis antẽ te
ſtaret ⁊ diceret: innocẽs ſum: q̀s ſta/
ret in iudicio tuo? Spes ergo vna ẽ
quia apud te ꝓpiciatio eſt Caſſ.
Nõ eſt eñi in noſtris actibus vt me/
reamur abſolui: ſed ipſi⁹ ꝓpitiationis
eſt vt ↄfitentẽ reũ dignet̃ liberare ⁊
propter legem tuam Au. Que ẽ lex
iſta? Inuicem onera portate: et ſic im
plebitis legem chriſti Qui portãt in/
uicem onera ſua? qui fideliter dicunt.
Dimitte nobis debita noſtra. ſicut ⁊
nos di. debi. no. Ideo proter hanc le/
gẽ ſuſtinui te domine .i. flagella pa/
tienter toleraui in ſpe venie Au.
Suſtinui ergo te domine flagellãteꝫ:
expectans miſericordiã liberantẽ: et
iuſticiam retribuentem Vñ ſubditur
Suſtinuit anima mea in verbo ei⁹
id ẽ in ꝓmiſſis ei⁹: promittente mihi
poſt veniã vitã eternã Ideo ſpera/
uit aĩa mea in dño qui remittit pec
cata. ⁊ premia eterna largit̃ Ni. Qua
lis aũt debeat eſſe ſpes iſta ↄſequent̃
oſtendit dicens A cuſtodia matuti/
na vſqꝫ ad noctẽ id eſt a mane iuuen
tutis vſq; ad noctem mortis. id ẽ vſ/
qꝫ ad terminũ huius vite ſperet iſra
el id eſt populus chriſtianus: non in
felicitate et proſperitate ſeculi: neqꝫ
in tranſitorijs: ſed in domino miſe/
ricordiam ab eo patienter expectan/
do Cuius rationem aſſignat dicens
Quia apud dominuꝫ miſericordia
Caſſ. que poteſt ex peruerſo facere
pium: ex mortali imortalem: ⁊ ex car
neo angelis ſimilem Addidit etiam
et copioſa apud eum redemptio
cui⁹ precioſo ſanguine tot⁹ mũd⁹ re/
demptus eſt Et ipe redimet ꝓprio
ſanguine iſrael id eſt populũ fidelẽ
qui credit in eũ fide non ficta ex om
nib⁹ iniquitatib⁹ eius tam mortali/
bus q̃ venialibus pctĩs. De ꝓfũdo
q̃dem pſalm⁹ iſte fecit initiũ: ſꝫ ad al/
titudinẽ magnã fecit fineꝫ: velut ſol
ꝓuectus aſcendit vt cognoſcam⁹ quã
vtilitatẽ hẽat pnĩa q̃ i tali culmie no/
ſcit̃ collocata Et iõ ↄſiderem⁹ q̃ no/
xia ſit ſupbia: cũ nõ deſinit obuiare

frequēs medicina. Vñ ſp ꝯmonem⁹
vt ab ea nunꝙ̄ deſidia faciēte ceſſem⁹
Horream⁹ ergo ſupbiā q̄ angeluz de
gratia ſupne ſuauitatis eiecit Ame/
mus humilitatem: q̄ ad celos fideles
extulit Velocit̃ cōfiteamur qđ male
fecim⁹. vt ab oib⁹ iniquitatib⁹ liberei
mur Per dñm nr̃m ieſuz chriſtū: cui
ē honor ⁊ gloria in ſecula ſe. Amen

Domine nō eſt

Titul⁹ Cāticū graduū Hu.
Hic eſt xij. grad⁹ ſcȝ humilitatis: qui
recte poſt precedētē pſ^m ponit̃: in q̄
actū eſt de pnīa q̄ ſine humilitate inu
tilis ē Vir itaqȝ iuſtus in cui⁹ pſona
ꝓpheta hic loquitur: humilitatē in ſe
oſtendit dicens
Domine nō ē exaltatū cor meū
Hi. ꝑ ſupbiā motu interiori Hie. ſȝ
in ꝯtritiōe ⁊ in humiliatiōe ei⁹ obtu
li tibi ſacrificiū ſpūs ꝯtribulati neqȝ
elati ſunt oculi mei ſigno exteriori
vt tranſitoria ꝯcupiſcerent ⁊ caduca
Hu. Poſtꝙ̄ iſte dixit q̄lis fuerit in
corde interi⁹: ⁊ q̄lis extiterit foris in
corpore: ꝯſeq̄nt̃ oſtēdit q̄lis fuerit in
actiōe di. Neqȝ ambulaui .i. nō ꝯcu
piui eſſe in pompoſa ſocietate. vel nō
ſupbiui in magnis factis vel virtu
tib⁹ q̄buſcūqȝ neqȝ in mirabilib⁹ ſup
me .i. nō ꝯcupiui aliq̄ facē ſup virtu
tē meā: ſicut multi q̄ ex factis vel di/
ctis magis q̄runt gignere in populo
admiratiōeȝ q̄ȝ edificationē. ex q̄ ali/
q̄d magni poſſint videri vel laudari.
Au. Hoc totū plani⁹ dicat̃ ⁊ audiat̃
Nō fui ſupbus: nolui q̄ſi in mirabili
bus innoteſcere hoib⁹: ⁊ nec q̄ſiui ali
q̄d ſupra vires meas. vñ apud impi/
os me iactarē Ois ſupbus diſplicet
deo. Debȝ ergo ſe humana aīa humi
liare: ne deo diſpliceat: ⁊ toto corde
intueri qđ dictū ē Quanto magn⁹ es
humilia te in oib⁹: ⁊ corā deo inuenies

gr̃am Sequit̃ Hu. Si nō hu/
militer ſentiebā de memet ipſo ſed
exaltaui aīam meā .i. me ipm laudā/
do: vel pſumendo de bono qđ nō ha
beo: ſicut phariſei q̄ dicūt Labia nr̃a
a nobis ſunt. fiat: ſupple de me puni/
tio in moduȝ qui ſequit̃ Sicut abla
ctat⁹ .i. ſicut puer abſtract⁹ a mamil/
la matris ꝑuatur ꝯſolatiōe ꝯſueta dū
adhuc deberet recūbere ſup matreȝ
ſuā dulciter lactēdo ita retributio i
anima mea id eſt: ſic a me ſubtrahat̃
conſolatio diuina Caſ. Acſi dicat
Si ego te preſumpſi ſuperbiēdo cō
temnere. tu me merito videaris abij/
cere Poſtꝙ̄ humilitatē ⁊ māſuetudi
nē ſequendam competenter edocuit
vnūquēqȝ fideliū monet vt ꝯfidenti/
am ſuā ſemper ponat in domino di.
Speret iſrael in dño .i. popul⁹ chri
ſtian⁹ ex hoc nūc et vſqȝ in ſeculū
id eſt a preſenti vſqȝ ad eternitatem
futurā. ſic ſextū pſalmū compendio/
ſo fine concludit. vt ſancte humilita/
ti ꝯueniret ipſa breuitas dictōis Mi
rabilis nimis eſt humilitas. q̄ ideo
maxime inter virtutes precelſas ho/
norata conſurgit. q̄m altiſſime maie/
ſtatis dignatio eam aſſumpſit Col.
Hanc dei filius de celo deſcendens
in ſe demonſtrauit. vt homines ꝑ eū
celū aſcendere doceret. q̄m qui ſe hu/
miliat exaltabit Per dñm nr̃m ieſū
chrm̄ q̄ eſt bñdict⁹ in ſecula ſe. Amē

Memēto domi.

Titul⁹ Canticum graduuȝ
Glo: In hoc xiij. gradu iam humi/
lis agit de edificatione ſpiritualis do
mus dei: ſicut dauid ad litterā volu/
it deo edificare domum materialem.
Et cōgrue poſt gradum humilitatis
agit de edificatiōe ſpūalis dom⁹: q̄ ꝑ
humilitatē efficitur quis domus dei.
Vñ ꝓpheta ait Sup quem requieſcet